

ΕΤΟΣ 56ον

18 Μαΐου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2868)

Ο ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

Ἡ σημερινή περικοπή περιγράφει τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ παραλύτου στά Ἱεροσόλυμα καί σ' ὄλους προκαλεῖ συγκίνηση ἢ διήγηση αὐτή, γιατί εἶναι ἔκδηλη ἡ ἐκπληκτική καρτερία του. Τριάντα ὀκτώ ὀλόκληρα χρόνια στήν παραλυσία καί στόν πόνο· τριανταοκτώ ὀλόκληρα χρόνια στήν ὑπομονή καί δέν κουράστηκε! Γιατί ὁ πόνος ὠριμάζει τόν ἄνθρωπο, τόν κάνει ὑπομονετικό καί καρτερικό· πιά πιστό στόν Θεό, ὅταν ξέρει ἀσφαλῶς νά δεχθεῖ καί νά σηκώσει τήν ἀσθένεια ἢ τόν ὁποιοδήποτε πειρασμό!

Ὁ πόνος

Εἶναι παγκόσμιο φαινόμενο, «εἶναι σχολή πού μορφώνει γιά τήν αἰωνιότητα» ἐκείνους πού ὑπομένουν ἢ ὀδηγεῖ σ' ἀντιδράσεις, ἀκόμα καί στήν ἀσέβεια ἐκείνους πού εὐκόλα γονατίζουν μπροστά στίς θλίψεις καί τούς πειρασμούς. Κανένας δίκαιος δέν καταδιώκεται ἀπό τόν Θεό ἢ λησμονιέται ἀπό τόν Θεό καί κανένας ἀμαρτωλός δέν εὐλογεῖται, ὅσον κι ἂν στά μάτια τοῦ κόσμου φαίνεται πώς εὐημερεῖ. Ἀπλά ὁ Θεός ὑπομένει· περιμένει τή μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου, πρὶν ἔρθει δριμύς! Ὁ πόνος ἔχει μιά ἐξαγνιστική δύναμη· μοιάζει μέ τή φωτιά πού καθαρίζει τό μέταλλο. Ἔχει μιά παιδαγωγική ἀξία, σάν τήν πατρική τιμωρία πού σέ τελική ἀνάληψη μπορεί νά εἶναι ὄλη στοργή καί εὐνοια! Μέ ἄλλα λόγια ὁ πόνος εἶναι μιά δοκιμασία γιά νά μετρήσει ὁ ἄνθρωπος τήν ἐσωτερική ἔκταση τῆς ἀγάπης του γιά τόν Θεό!

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως φαίνεται στή σημερινή περικοπή, εἶναι πολύ ευαίσθητος μπροστά στόν ἀνθρώπινο πόνο. Εὐσπλαχνικός (Ματθ. 9,36). Εὐλογεῖ θεραπεύοντας τόν ἄνθρωπο πού θέλει νά θεραπευθεῖ σάν τόν παραλυτικό· γιατί ἐκεῖνος πού ὑπομένει, θέλει· καί ἐπειδή θέλει, πιστεύει· καί ἐπειδή πιστεύει, ἐλπίζει· κι ὁποῖος ἐλπίζει, ἀγαπᾷ τή ζωή καί δέν καταισχύνεται ποτέ. Ὁ Θεάνθρωπος ἐντούτοις δέν ἐξαλείφει ἀπό τόν κόσμο τόν πόνο, παραμυθεῖ ὅμως τόν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ε' 1-15)

Ἡ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῆς προβατικῆς κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστί Βηθεσδά, πέντε στοάς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολλῶν τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγίης ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχeto νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ θεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοὶ· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλον ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρατνε, ἵνα μὴ χειρόν σοὶ τι γένηται. Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

ἄνθρωπο, γιατί καί μέσω τοῦ πόνου καί τῆς ὑπομονῆς του φαίνεται ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ (Ίωάν. 9,3) καί φανερώνεται ἡ δόξα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ (Ίωάν. 11,4).

Ὁ ἄνθρωπος πού πονάει εἶναι πρόσωπο ἱερό· εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού βρίσκεται στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Καί ἔχουμε παραδείγματα πονεμένων πηλῶν, πανστρατιά ἀνθρώπων μέ πρώτη τὴν πονεμένη πνευματική μας μάνα, τὴν Παναγιά ἀλλὰ καί τοὺς Μαθητὲς τοῦ Κυρίου. Ἡ διδασχὴ εἶναι σταυρός, Πόνος, καί θέλει ὑπομονή. Τοὺς ἀγίους μάρτυρες καί ὁσίους πού πέρασαν μέσα ἀπ' τὸ ξίφος, τὴ φωτιά ἢ τὴ μαρτυρική καί ἐξαντλητική ἀσκηση, στὴν ἔσχατη τελείωση. Καί πόσοι ἀλλοι. Πιό πολὺς ὁ πόνος, παρά ἡ χαρά στὴ ζωή, θά ἴεγαμε. Ὁ Θεός ὁμως πού δίνει τὸν πόνο στὸν καθένα, Ἐκεῖνος τοῦ δίνει καί τὴν ὑπομονή νά τὸν ξεπερνάει, γιατί

Ἡ ὑπομονή

Εἶναι τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο, πού μέ ταπείνωση τὴ ζητάει· εἶναι αὐτὴ πού ἀνοίγει τὸν δρόμο στὴν πίστη καί στὴν ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό καί ἐγκαταλείπεται στὴ συνέχεια σ' αὐτὴν καί στό μέγα Του ἔλεος. Ἡ ὑπομονή, ὅπως καί ἡ ἀγάπη, εἶναι καρπός, δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· τὸ Πανάγιο

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει δέ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κοντά εἰς τήν πύλνν τῶν Προβάτων μία δεξαμενή, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐβραϊστί Βηθεσδά καί ἡ ὁποία ἔχει πέντε στοές. Σ' αὐτές ἦτανε ξαπλωμένοι μεγάλοι ἀριθμός ἀσθενῶν, τυφλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν νά κινηθῆ τό νερό. Διότι ἕνας ἄγγελος κατέβαινε πότε-πότε εἰς τήν δεξαμενήν καί ἐτάρασσε τό νερό. Ἐκεῖνος λοιπόν πού ἔμπαινε πρῶτος, μετὰ τήν ταραχήν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο ἀπό οἰονδήποτε νόσημα καί ἄν υπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐπί τριάντα ὀκτώ χρόνια ἦτανε ἄρρωστος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τόν εἶδε κατάκοιτον καί κατάλαβε ὅτι εἶχε ἦδη πολύν χρόνον ἐκεῖ, τοῦ λέγει, «Θέλεις νά γίνης υἱός;». Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ ἀσθενής, «Κύριε, δέν ἔχω ἄνθρωπον νά μέ βάλῃ εἰς τήν δεξαμενήν, ὅταν τό νερό ταραχθῆ, καί ἐνῶ ἔρχομαι κατεβαίνει ἄλλος πρῖν ἀπό ἐμέ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Σῆκω ἐπάνω, σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε». Καί ἀμέσως ἔγινε υἱός ὁ ἄνθρωπος καί ἐσῆκωσε τό κρεβάτι του καί περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο Σάββατον. Γι' αὐτό ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τόν θεραπευθέντα, «Εἶναι Σάββατον, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά σηκώσης τό κρεβάτι σου». Αὐτός τοῦς ἀπεκρίθη, «Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε υἱῆ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε». Τότε τόν ἐρώτησαν, «Ποῖός εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε»; Ἀλλ' ὁ θεραπευθεῖς δέν ἤξερε ποῖός εἶναι, διότι υπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τό μέρος ἐκεῖνο καί ὁ Ἰησοῦς ἐξέφυγε. Ὑστερα τόν εὗρε ὁ Ἰησοῦς εἰς τόν ναόν καί τοῦ εἶπε, «Ἰδές, ἔγινες υἱός, μή ἁμαρτάνης πλέον, διά νά μή σοῦ συμβῆ κάτι χειρότερον». Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καί εἶπε εἰς τοῦς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός πού τόν ἔκανε υἱῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Πνεῦμα «ἀναπαύεται» στόν ἄνθρωπο τῆς ὑπομονῆς καί τόν «ἀναπαύει» ἐσωτερικά, ἔτσι ὥστε ὁ ὑπομένων νά φέρει πάντα τοῦς «καρπούς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. 5,22), ὅπως ἡ κληματόβεργα στό κλήμα (Ἰωάν. 15,2).

Ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ γιά τό κάθε παιδί Του στή γῆ. Γιά τήν ἠθική τελείωση καί πνευματική του σωτηρία ἀσφαλῶς. Γι' αὐτό ἡ ὑπομονή δέν εἶναι ποτέ ἀδυναμία! Εἶναι πάντα ἡ σωτήρια δύναμη! Δύναμη πού ὀδηγεῖ στόν ἐξαγιασμό τοῦ ἀνθρώπου, γιατί ὁ Θεός δέν δίνει μόνο τήν ἐλπίδα γιά τό αὔριο, ἀλλὰ καί τή σωτηρία σέ ὅλες τῆς τίς μορφές στό σήμερα, ὅπως τόσο ὠραῖα διδάσκει ἡ σημερινή περικοπή.

Ὅταν πονάει ὁ ἄνθρωπος, δέν σημαίνει πῶς τιμωρεῖται γιά τίς ἁμαρτίες του· σημαίνει ὅτι δοκιμάζεται! Δοκιμάζεται στήν πίστη του, στήν ἐλπίδα του, στήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό, ὅπως γιά παράδειγμα ὁ Ἀβραάμ. Γιατί ὁ Θεός σέ τελική ἀνάληψη δέν ἐπιτρέπει σέ κανέναν πειρασμό νά ξεπεράσει τήν ἀντοχή τῆς ἀνθρώπινος δύναμης (Α΄ Κορ. 10,13). Καί ὁ Θεός στίς ἐπαγγελίες Του εἶναι πά-

18 Μαΐου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας», Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης,
Ἡρακλείου, Παυλίνου, Βενεδίμου τῶν Ἀθηναίων μαρτύρων († γ΄ αἰ.).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Μαΐου, Ε΄ ἀπό τοῦ Πάσχα.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

να πιστός (Ἐβρ. 6,13-15). Ὅχι μόνο στόν πόνο, ἀλλῆ καί καθημερινά. Ἡ ὑπομονή στίς συναναστροφές καί ἐπικοινωνίες μέ τοὺς ἄλλοιους ἀνθρώπους εἶναι δύναμη, ἢ καλύτερα, ἡ τελειότερη μορφή δύναμης, πού εἶναι ἡ ἀγάπη γι' αὐτούς. Ἐκεῖνος πού ὑπομένει εἶναι μακρόθυμος (Κοθ.1,11). Εἶναι εὐσπλαχνος, ἐπιεικής, γεμάτος στοργή καί ἀγάπη σέ ὄλους.

Εἶθε ὄλοι οἱ ἄνθρωποι νά ξεπερνοῦν τόν πόνο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά ἀσκοῦνται στήν ὑπομονή μέ τήν ταπείνωση, γιατί μόνο «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. 10,22· Μάρκ. 13,13). Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΜΟΝΟΤΟΝΙΚΟ – ΕΜΠΕΙΡΙΑ 24 ΕΤΩΝ

Εἰσηγήσεις Ἡμερίδος ἀφιερωμένης στό θέμα τῆς Νεοελληνικῆς
Γλώσσας καί εἰδικώτερα στόν τονισμό αὐτῆς.

Ἔκδ. Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα, 2007.

Σχῆμα 14x21, σελ. 104.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«Μπροστά στή ζωή μέ εὐθύνη»,
μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλο.
Κάθε Τρίτη στίς 20:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm